

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/210/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111226605
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7111226605.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a sudcov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Pavla Tkáča v právnej veci žalobcu Dopravného podniku mesta Košice, akciová spoločnosť, so sídlom v Košiciach, Bardejovská č. 6, zastúpeného JUDr. Petrom Frajtom, advokátom so sídlom kancelárie v Košiciach, Garbiarska č. 5, proti žalovanej L. H. H., L. Y. F., S. Č. X, o zaplatenie 57,25 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 24.1.2013, č.k. 17C/95/2012-49 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi 57,25 eura s 9 % ročným úrokom od 18.11.2010 do zaplatenia a nahradiť na účet právneho zástupcu žalobcu trovy konania vo výške 50,36 eura, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Týmto rozsudkom rozhodol o peňažnom nároku žalobcu titulom nezaplatenia cestovného, pretože žalovaná cestovala jeho dopravným prostriedkom G. XX.XX.XXXX bez platného cestovného lístka.

Pri rozhodovaní mal súd prvého stupňa z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok za preukázané, že žalovaná cestovala uvedeného dňa o 14.01 hod. električkou na linke č. 9 v Košiciach bez platného cestovného lístka. Keďže pri kontrole revíznym orgánom žalobcu sa nevedela preukázať platným cestovným lístkom, bola jej uložená povinnosť zaplatiť cenu cestovného lístka v sume 0,55 eura a úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom v sume 55,55 eura, t. j. 100 - násobok cestovného v zmysle Mestského prepravného poriadku. Totožnosť žalovanej bola zistená revízorom z občianskeho preukazu predloženého žalovanou. Z výpovedí svedkov D. R. C. J. Š. mal preukázané, že pri kontrole cestovných lístkov žalovaná tvrdila, že čipovú kartu si zabudla v inej kabelke. Bola preto upozornená, že má možnosť túto skutočnosť preukázať priamo na dopravnom podniku v lehote 96 hodín a v takom prípade by platila iba jednu desatinu pokuty. Žalovaná sa v konaní bránila tým, že mohlo dôjsť aj k zneužitiu jej osobných údajov. Zo zhodných výpovedí svedkov súd zistil, že k ich zneužitiu nemohlo dôjsť (vzhľadom na svedkami opísaný postup pri spracovávaní osobných údajov kontrolovaných cestujúcich, ako aj následnej manipulácii s nimi) a jej totožnosť bola zistená osobnou kontrolou na základe ňou predloženého občianskeho preukazu. Uzavrel preto, že žalovaná okrem povinnosti zaplatiť cestovné v sume 0,55 eur a úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom v sume 55 euro je povinná zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky spočívajúce v zákonom úroku z

omeškania vo výške 9 % ročne z istiny od 18.11.2010 do zaplatenia. Zároveň zaviazal žalovanú zaplatiť spolu s istinou aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky spočívajúce v poštovnom.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., t. j. podľa zásady úspechu v konaní, v spojení s ust. § 150 ods. 2 O.s.p. a neúspešnej žalovanej uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech. Priznané trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eura a náhrady trov právneho zastúpenia (za úkony právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia, žalobný návrh z 25.8.2011, účasť na pojednávaní dňa 24.1.2013) v zmysle príslušných ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o náhradách a odmenách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Prihliadal k skutočnosti, že sa jedná o vzorovú žalobu, ktorou žalobca uplatňuje podobné nároky, je zároveň typovo veľmi jednoduchá (po skutkovej aj právnej stránke). Zohľadnil aj množstvo odbornej právnickej práce, keď konštatoval, že v súvislosti s týmto konaním nevyžaduje žiadne odborné znalosti, pretože spočíva vo vyplňaní vzorových žalôb a vypracovanie žaloby je rutinnou činnosťou vyžadujúcou len zmenu základných údajov (identifikačné údaje žalovaného, dátum kontroly, druh dopravného prostriedku). Krátenie trov konania (t.j. jedna polovica z 100,71 eura) odôvodnil aj ich neúčelnosťou, pretože dopísanie niekoľkých údajov prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu (advokáta) do „elektronickej predtlačky“ písomnosti nie je možné hodnotiť ako účelne vynaložené trovy konania. O povinnosti nahradiť trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu rozhodol podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podala včas odvolanie žalovaná. Žiadala napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Odvolanie odôvodnila tým, že si nie je vedomá, aby dňa XX.XX.XXXX cestovala dopravným prostriedkom žalobcu, pretože na presun v rámci mesta ako aj mimo neho používa osobné motorové vozidlo alebo chodí pešo. Poprela, aby jej bola doručená upomienka žalobcu, pretože ak by ju obdržala, určite by na ňu reagovala. V odvolaní na svoju obranu označila aj novú okolnosť a to, že dňa XX.XX.XXXX mala o 14,00 hod. ako aj o 15,00 hod. predvolebné stretnutie ako kandidátka na poslanca do miestneho aj mestského zastupiteľstva, o čom je vyhotovený zápis a najmenej jeden svedok je ochotný tieto skutočnosti potvrdiť. Zopakovala argument, že uvedený dlh je dôsledkom zneužitia jej osobných údajov u žalobcu, pretože aj zo svedeckej výpovede revízora vyplynulo, že údaje sa opisujú na papierik, ktorý sa potom skartuje a nepripája sa ku hláseniu. Ďalej namietala nesprávny procesný postup súdu prvého stupňa, keď tvrdila, že jej nebolo doručené predvolanie na pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 24.1.2013, čím bola zmarená jej možnosť zúčastniť sa pojednávania.

Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak dospel k záveru, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi cestovné pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom pri kontrole v dopravnom prostriedku mestskej dopravy dňa 17.11.2010 ako aj prirážku vo výške stonásobku základného cestovného.

K zmene skutkového, ale ani právneho stavu v odvolacom konaní nedošlo, preto na zistenia, uvedené v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa a právne normy, ktoré použil, odvolací súd poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.), a iba na doplnenie správnosti záverov súdu prvého stupňa a k odvolacím námietkam žalovanej dodáva:

V súvislosti s obranou žalovanej v konaní pred súdom prvého stupňa, ako aj jej tvrdenia v podanom odvolaní, ktorými spochybňovala tvrdenie žalobcu, že dňa XX.XX.XXXX cestovala električkou žalobcu na linke č. 9 v Košiciach a pri kontrole cestovných lístkov sa nepreukázala platným cestovným lístkom odvolací súd ako správny hodnotí skutkový záver súdu prvého stupňa o tom, že z výsledkov vykonaného dokazovania tak Hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok žalobcu zo dňa XX.XX.XXXX (Č.. XXXXXX ?.) C. R. Y. R. D. R. C. J. Š., kontrolórov žalobcu možno uzavrieť, že žalovaná uvedeného dňa cestovala v dopravnom prostriedku žalobcu bez platného cestovného lístka. Aj napriek tvrdeniu žalovanej o tom, že mohlo dôjsť k zneužitiu jej osobných údajov žalovaná túto skutočnosť v priebehu konania bližším spôsobom neupresnila a z výsledkov vykonaného dokazovania ani nevyplýva žiaden záver o tom, aby vzhľadom na svedkami opísaný spôsob nakladania s osobnými údajmi kontrolovaných cestujúcich mohlo dôjsť k zneužitiu ich osobných údajov.

Keďže totožnosť žalovanej bola overovaná z občianskeho preukazu, prichádzalo by do úvahy zneužitie tohto dokladu iba v prípade jeho straty, resp. odcudzenia, čo však žalovaná v konaní nepreukázala, ale ani netvrdila.

Za takejto situácie súd prvého stupňa vec správne právne posúdil, ak vzhľadom na preukázané porušenie povinností žalovanej ako cestujúcej z uzavretej zmluvy o preprave, ktorá vznikla tým, že žalovaná nastúpila do dopravného prostriedku mestskej dopravy žalobcu dňa XX.XX.XXXX bez platného cestovného lístka, žalovanej uložil povinnosť (podľa § 8 ods. 1, 5 zák. č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach, v spojení s platným Mestským prepravným poriadkom DPMK, a.s.) zaplatiť cestovné vo výške 0,55 eura a prirážku vo výške 55 euro, t.j. stonásobku základného cestovného, spolu v sume 55,55 eura.

K tvrdeniu žalovanej v podanom odvolaní, že uvedeného dňa v skorých popoludňajších hodinách ako kandidátka na poslanca do miestneho aj mestského zastupiteľstva mala predvolebné stretnutie, čo preukazuje, že v uvedenom čase nemohla cestovať dopravným prostriedkom žalobcu, a toto môže preukázať vyhotoveným zápisom ako aj svedeckou výpoveďou najmenej jedného svedka je potrebné uviesť, že odvolací súd vzhľadom na ustanovenie § 205a O.s.p. na takéto tvrdenia žalovanej v odvolacom konaní nemohol prihliadnuť, pretože ide o nové skutočnosti resp. dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, pričom z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovanej v priebehu konania na súde prvého stupňa bolo riadne poskytnuté procesné poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p. o tom, že všetky skutočnosti, alebo dôkazy musia účastníci predložiť, alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy predložené alebo označené neskôr súd neprihliada. Žalovanej takéto poučenie bolo poskytnuté uznesením súdu zo dňa 6.6.2012 č.k. 17C/95/2012 - 24, doručeným dňa 30.7.2012.

Neobstojí ani odvolacia námietka žalovanej o porušení jej procesných práv tým, že jej súdom nebolo doručené predvolanie na pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo v jej neprítomnosti dňa 24.1.2013, na ktorom súd vyhlásil rozsudok. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná prevzala poštovú zásielku obsahujúcu predvolanie na uvedené pojednávanie (ktoré bolo preročené zo dňa 11.12.2012 z dôvodov na strane súdu) dňa 6.12.2012, tak ako o tom svedčí návratka poštovej zásielky pri č.l. 43. Procesne správne preto postupoval súd prvého stupňa, ak vzhľadom na neospravedlnenú neprítomnosť žalovanej, vec v súlade s ust. § 101 ods. 2 prejednal a v konečnom dôsledku aj rozhodol v neprítomnosti žalovanej.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalovanou uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd postupom podľa § 219 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu účastníkom odvolacieho konania nepriznal, pretože úspešný žalobca nárok na náhradu odvolacích trov neuplatnil a žalovaná v odvolacom konaní úspešná nebola.

Uvedené rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.